

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 898

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 decembrie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
299.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 109/2007 privind reutilizarea informațiilor din instituțiile publice	2-4	
878.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 109/2007 privind reutilizarea informațiilor din instituțiile publice	4	
★			
302.	— Lege pentru modificarea alin. (3) al art. 56 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul	5	
881.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea alin. (3) al art. 56 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul.....	5	
★			
303.	— Lege pentru modificarea art. 46 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și a art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2012 pentru modificarea alin. (1 ³) al art. 46 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul	6	
882.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 46 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și a art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2012 pentru modificarea alin. (1 ³) al art. 46 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul	6	
★			
912.	— Decret pentru supunerea spre adoptare Parlamentului a aderării României la Convenția internațională de la Nairobi privind îndepărtarea epavelor, adoptată la Nairobi la 18 mai 2007	7	
913.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției dintre România și Republica Italiană pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale și a Protocolului adițional la convenție, semnate la Riga la 25 aprilie 2015	7	
914.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului privind participarea Republicii Croația la Spațiul Economic European, semnat de către Uniunea Europeană, Islanda, Liechtenstein, Regatul Norvegiei și Republica Croația la 11 aprilie 2014 la Bruxelles și de către România la 12 noiembrie 2014 la Bruxelles		8
915.	— Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției dintre România și Republica Bulgaria pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Craiova la 24 aprilie 2015		8
916.	— Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției dintre România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Oslo la 27 aprilie 2015		9
917.	— Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul Cultural</i>		9
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI			
77.	— Hotărâre privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul economic și social european și Comitetul regiunilor		10
79.	— Hotărâre privind încuviințarea reținerii și arestării preventive a domnului senator Șova Dan-Coman		10
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI			
158.	— Ordin privind modificarea și completarea Regulamentului pentru acordarea licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2015		11-12
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
	Decizia nr. 20 din 5 octombrie 2015 (Complețul competent să judece recursul în interesul legii).....		13-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 109/2007 privind reutilizarea informațiilor din instituțiile publice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 109/2007 privind reutilizarea informațiilor din instituțiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 5 mai 2007, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Scopul prezentei legi îl reprezintă reglementarea condițiilor publicării și reutilizării informațiilor existente în instituțiile publice, inclusiv în vederea creării unor noi produse și servicii informaționale.”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Prezenta lege reglementează cadrul juridic al reutilizării documentelor aflate în posesia instituțiilor publice pe care acestea din urmă le-au creat în cadrul activității publice proprii și care pot fi ulterior utilizate în scopuri comerciale sau necomerciale.

(2) Prevederile prezentei legi nu aduc atingere dispozițiilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 3, literele a) și c)—f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) documentele a căror punere la dispoziție constituie o activitate care excedează activității serviciului public aferent instituțiilor în cauză, astfel cum este definit potrivit legii, cu condiția ca activitatea sectorului public să fie transparentă și să poată face obiectul unei căi de atac;

c) documentele prevăzute la art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, precum și documentele la care accesul publicului este exclus sau restrâns, conform legii, inclusiv din motive care privesc caracterul personal al datelor și părților din documente accesibile în temeiul respectivelor regimuri care conțin date cu caracter personal a căror reutilizare a fost definită prin lege ca fiind incompatibilă cu legislația privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, precum și din motive care țin de confidențialitatea și protecția datelor statistice, definită conform legii, precum și cele referitoare la secretul comercial;

d) documentele deținute de serviciile publice de radiodifuziune și televiziune și de filialele lor, precum și de alte organisme și de filialele lor care îndeplinesc servicii publice de retransmisie radiodifuzată și televizată, în măsura în care se aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală;

e) cu excepția bibliotecilor universitare, documentele deținute de instituțiile de învățământ și cercetare, cum ar fi, dar fără a se limita la școlile, universitățile și institutele de cercetare, centrele sau stațiunile de cercetare-dezvoltare, incluzând organizațiile stabilite pentru transferul rezultatelor cercetării, în măsura în care se aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală;

f) documentele deținute de instituțiile culturale, altele decât muzeele, bibliotecile și arhivele;”

4. La articolul 3, după litera g) se introduc trei noi litere, litere h)—j), cu următorul cuprins:

„h) documentele la care accesul este restrâns expres în condițiile legii, inclusiv cazurile în care cetățenii sau întreprinderile trebuie să facă dovada unui interes special pentru a obține accesul la documente;

i) părțile din documente care conțin doar sigle, steme și însemne;

j) documentele rezultate din activitatea unităților Trezoreriei Statului aferente operațiunilor dispuse de clienții acestora, cu excepția cazurilor în care documentele sunt solicitate de către entități publice pentru domeniul de aplicare a sarcinilor lor publice.”

5. La articolul 4, punctul 3 al literei a) și litera b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„3. oricare persoană juridică, alta decât cele prevăzute la pct. 1 sau 2, care a fost înființată pentru a desfășura activități de interes public fără caracter industrial sau comercial și care se află cel puțin în una dintre următoarele situații: este finanțată în proporție majoritară din fonduri publice, se află în subordinea sau sub controlul unei instituții publice prevăzute la pct. 1 și 2 sau cel puțin jumătate din numărul membrilor consiliului de administrație, organului de conducere ori de supervizare sunt numiți de către o astfel de instituție publică;

b) *document* — orice conținut informațional sau orice parte a unui asemenea conținut, indiferent de forma de stocare a datelor;”

6. La articolul 4, după litera e) se introduc șapte noi litere, literele f)—l), cu următorul cuprins:

„f) *format prelucrabil automat* — un format de fișier structurat astfel încât să permită unor aplicații software să identifice, să recunoască și să extragă cu ușurință date specifice, inclusiv declarații individuale de fapt și structura internă a acestora;

g) *format deschis* — un format de fișier care este independent de platformele utilizate și care se află la dispoziția publicului, fără nicio restricție de natură să împiedice reutilizarea documentelor în cauză;

h) *standard formal deschis* — un standard care a fost stabilit în scris și care conține specificații privind cerințele cu privire la modalitatea de asigurare a interoperabilității sistemelor informatice;

i) *universitate* — orice instituție din sectorul public care organizează studii superioare, conform dispozițiilor art. 114 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, la a căror absolvire se acordă diplome universitare;

j) *date cu caracter personal* — datele definite la art. 3 lit. a) din Legea nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare;

k) *cost marginal* — costul direct legat și generat strict de colectarea, întocmirea, reproducerea, punerea la dispoziție și difuzarea documentelor în vederea reutilizării;

l) *secret comercial* — orice informație care, total sau parțial, nu este în general cunoscută sau nu este ușor accesibilă persoanelor din mediul care se ocupă în mod obișnuit cu acest

gen de informație și care dobândește o valoare comercială prin faptul că este secretă, pentru care deținătorul legitim a luat măsuri rezonabile ținând seama de circumstanțe, pentru a fi menținută în regim de secret; protecția secretului comercial operează atât timp cât condițiile enunțate anterior sunt îndeplinite în mod cumulativ.”

7. La articolul 5, după alineatul (2) se introduc patru noi alineate, alineatele (3)—(6), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care documentele sunt reutilizate de o instituție publică pentru activitățile sale comerciale desfășurate în afara domeniului de aplicare a sarcinii sale publice, pentru furnizarea documentelor necesare activităților în cauză se aplică aceleași taxe și condiții precum cele valabile pentru ceilalți utilizatori.

(4) Instituțiile publice pot permite reutilizarea necondiționată sau pot impune, dacă este cazul, o serie de condiții.

(5) Condițiile respective nu trebuie să limiteze în mod inutil posibilitățile de reutilizare și nu trebuie utilizate pentru restricționarea concurenței.

(6) În cazul documentelor asupra cărora bibliotecile, inclusiv bibliotecile universitare, muzeele și arhivele dețin drepturi de proprietate intelectuală, dacă este permisă reutilizarea acestui tip de documente, acestea sunt reutilizabile în scopuri comerciale sau necomerciale, în conformitate cu cerințele stabilite de prezenta lege și cu respectarea legislației privind proprietatea intelectuală.”

8. La articolul 6, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Solicitățile pentru reutilizarea documentelor sunt făcute în scris, fie pe suport hârtie, fie în formă electronică. Solicitățile trebuie să cuprindă următoarele elemente:

- a) instituția publică la care se adresează cererea;
- b) informația solicitată, astfel încât să permită instituției publice identificarea documentelor;
- c) datele de identificare și autentificare ale solicitantului, precum și adresa la care se solicită primirea răspunsului;
- d) scopul în care va fi folosită informația cerută.

(2) Soluționarea cererilor pentru reutilizarea documentelor se face în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea acestora de către instituția publică, prin compartimentul pentru relații cu publicul desemnat în acest sens.”

9. La articolul 6, după alineatul (9) se introduc două noi alineate, alineatele (10) și (11), cu următorul cuprins:

„(10) Solicitanții pot preciza în solicitare suportul și formatul în care doresc documentele.

(11) Solicitarea se poate referi și strict la dreptul de reutilizare a unor informații aflate deja în posesia solicitantului sau disponibile în spațiul public, caz în care solicitantul poate preciza că nu dorește să primească și o copie a documentelor în cauză.”

10. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) În măsura în care instituțiile publice aprobă reutilizarea documentelor pe care le dețin, acestea sunt puse la dispoziția solicitantului, în orice format preexistent sau în orice limbă disponibilă și, dacă este posibil și adecvat, în formate deschise și prelucrabile automat, împreună cu metadatele lor, care reprezintă informații despre datele cuprinse în document. Atât formatele, cât și metadatele ar trebui, în măsura posibilului, să respecte standardele formale deschise.

(2) Instituțiile publice nu sunt obligate să creeze, să adapteze documente sau să furnizeze extrase din documente, în cazul în care acest demers ar necesita costuri disproporționate, care depășesc amploarea unei simple operațiuni.

(3) Instituțiile publice nu sunt obligate să continue producția și stocarea unui anumit tip de documente, în vederea reutilizării acestora de către o organizație din sectorul privat sau public.”

11. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) În cazul în care se percep taxe pentru reutilizarea informațiilor, taxele respective se limitează la costul marginal asociat furnizării documentelor. Aceste costuri sunt suportate de către solicitant, în condițiile legii. Veniturile colectate din plata acestor servicii se fac venit la bugetul instituției care a oferit datele spre reutilizare sau, după caz, la bugetul de stat, dacă instituția nu poate avea venituri proprii.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică:

a) instituțiilor publice obligate să genereze venituri pentru a acoperi o parte semnificativă a costurilor legate de îndeplinirea activității de serviciu public care le revine;

b) cu titlu de excepție, documentelor pentru care instituția publică în cauză este obligată să genereze venituri pentru a acoperi o parte semnificativă a costurilor aferente colectării, întocmirii, reproducerii și difuzării lor, în condițiile legii;

c) bibliotecilor, inclusiv bibliotecilor universitare, muzeelor și arhivelor.

(3) În cazul în care instituțiile publice prevăzute la alin. (2) lit. c) impun taxe, venitul total obținut prin punerea la dispoziție a documentelor și autorizarea reutilizării lor în perioada contabilă corespunzătoare nu depășește costul colectării, întocmirii, reproducerii, difuzării, conservării și obținerii autorizației de a utiliza opere protejate prin drepturi, la care se adaugă un profit care nu va fi mai mare de 5% peste nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României.

(4) Taxele prevăzute la alin. (3) se stabilesc și se calculează în conformitate cu principiile contabile aplicabile instituțiilor publice în cauză, în condiții de transparență.”

12. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Instituțiile publice trebuie să asigure condiții pentru facilitarea accesului la documentele disponibile prin publicarea listelor de documente disponibile și desemnarea persoanelor responsabile de accesul și reutilizarea acestora.

(2) Pentru a facilita accesul și căutarea documentelor furnizate în format electronic și prelucrabil automat, în condițiile art. 7, instituțiile publice trebuie să publice documentele prevăzute la alin. (1) și pe portalul guvernamental de date deschise-data.gov.ro-, împreună cu metadatele relevante, cu respectarea normelor de utilizare a acestuia.

(3) În măsura posibilităților, instituțiile publice facilitează accesul și căutarea în mai multe limbi a documentelor.

(4) Documentele prevăzute la alin. (1) pot fi încărcate de instituțiile publice și pe pagina de internet a instituției sau pe site-uri portal cu legături spre listele de date, indicând în același timp puncte de informare.”

13. După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 91, cu următorul cuprins:

„Art. 91. — (1) În cazul taxelor pentru reutilizarea documentelor deținute de instituțiile publice, orice condiție aplicabilă și quantumul real al respectivelor taxe, inclusiv baza de calcul al acestor taxe sunt prestabilite și publicate prin mijloace electronice ori de câte ori este posibil și adecvat, inclusiv pe pagina de internet a instituției.

(2) În cazul altor taxe pentru reutilizare decât cele prevăzute la alin. (1), instituția publică în cauză indică în prealabil factorii care sunt luați în considerare la calcularea taxelor în cauză. La cerere, instituția publică în cauză indică și modul în care au fost calculate aceste taxe în legătură cu respectiva cerere de reutilizare.

(3) Cerințele prevăzute la art. 8 alin. (3) și (4) sunt prestabilite. Acestea se publică prin mijloace electronice ori de câte ori este posibil și adecvat, inclusiv pe pagina de internet a instituției.

(4) Instituțiile publice se asigură că persoanele care adresează cereri de reutilizare a documentelor sunt informate

cu privire la căile de atac disponibile pentru deciziile sau practicile care îi privesc.”

14. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Reutilizarea documentelor trebuie să fie liberă pentru toate persoanele fizice și juridice, chiar dacă exploatează deja pe piață produse noi obținute pe baza acestor documente. Contractele sau alte acorduri încheiate între instituțiile publice care dețin documentele și părți terțe nu oferă drepturi exclusive.

(2) Reutilizarea informațiilor din instituțiile publice poate face obiectul unei înțelegeri privind acordarea unui drept de exclusivitate numai dacă un astfel de drept este necesar pentru desfășurarea unui serviciu public. Validitatea motivului pentru care a fost acordat dreptul exclusiv este reexaminată periodic și, în orice caz, o dată la 3 ani, acordarea acestui drept neputând, prin cumulare, depăși intervalul maxim de 10 ani.

(3) Înțelegerile exclusive, încheiate în condițiile alin. (2), trebuie să fie transparente și făcute publice prin orice mijloc, precum și pe pagina de internet a instituției publice implicate.

(4) Fără a aduce atingere alin. (1), în cazul în care un drept exclusiv privește digitalizarea resurselor culturale din sectorul public, perioada de exclusivitate nu depășește 10 ani. În cazul în care perioada respectivă depășește 10 ani, durata acesteia face obiectul unei revizuirii pe parcursul celui de al 11-lea an și, ulterior, dacă este cazul, o dată la 7 ani.

(5) Acordurile prin care se stabilesc drepturile exclusive prevăzute la alin. (4) sunt transparente și se fac publice.

(6) În cazul în care există un drept exclusiv menționat la alin. (4), instituția publică în cauză primește, în mod gratuit, ca parte a acordurilor respective, o copie a resurselor culturale digitalizate. Copia respectivă este disponibilă în scopul reutilizării la expirarea perioadei de exclusivitate.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 25 noiembrie 2015.
Nr. 299.

15. După articolul 11 se introduce un nou articol, articolul 12, cu următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) O dată la 3 ani, Ministerul Comunicațiilor și pentru Societatea Informațională prezintă Comisiei Europene un raport privind informațiile din sectorul public disponibile în vederea reutilizării, condițiile în care sunt puse la dispoziție respectivele informații și practicile în materie de căi de atac. Pe baza respectivului raport, care se face public, instituțiile publice întreprind o revizuire, în ceea ce privește aplicarea art. 8, în special în ceea ce privește impunerea de taxe superioare costului marginal; înaintea prezentării la Comisia Europeană, raportul va fi trimis spre informare comisiilor de specialitate ale Senatului și Camerei Deputaților.

(2) În vederea elaborării raportului prevăzut la alin. (1), instituțiile din sectorul public au obligația ca, anual, să transmită Ministerului pentru Societatea Informațională informațiile solicitate.”

Art. II. — Acordurile de exclusivitate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei legi, care nu se încadrează la excepțiile prevăzute în conformitate cu art. 10 alin. (2) și (6) din Legea nr. 109/2007 privind reutilizarea informațiilor din instituțiile publice, cu modificările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege, încetează la sfârșitul contractului sau, în orice caz, cel mai târziu la data de 18 iulie 2043.

★

Prezenta lege transpune Directiva 2013/37/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de modificare a Directivei 2003/98/CE privind reutilizarea informațiilor din sectorul public, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 175 din 27 iunie 2013.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 109/2007 privind reutilizarea informațiilor
din instituțiile publice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 109/2007 privind reutilizarea informațiilor din instituțiile publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 25 noiembrie 2015.
Nr. 878.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE
pentru modificarea alin. (3) al art. 56 din Legea nr. 350/2001
privind amenajarea teritoriului și urbanismul

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Alineatul (3) al articolului 56 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 10 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Avizarea documentațiilor de interes general — toate categoriile din domeniul amenajării teritoriului, precum și din domeniul urbanismului inițiate de autoritățile și instituțiile administrației publice — se face fără perceperea de taxe și/sau tarife.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU

București, 27 noiembrie 2015.
Nr. 302.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii pentru modificarea alin. (3) al art. 56
din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului
și urbanismul

În temeiul art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea alin. (3) al art. 56 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 noiembrie 2015.
Nr. 881.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea art. 46 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și a art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2012 pentru modificarea alin. (1³) al art. 46 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — La articolul 46, alineatul (1³) din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 10 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1³) Termenul de valabilitate a Planului urbanistic general se prelungește o singură dată, pe bază de hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, până la intrarea în vigoare a noului plan urbanistic general, dar fără a se depăși 10 ani de la data depășirii termenului de valabilitate.”

Art. II. — Art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2012 pentru modificarea alin. (1³) al art. 46 din Legea

nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, aprobată prin Legea nr. 131/2013, se modifică după cum urmează:

„**Art. II.** — Termenul de valabilitate a planurilor de urbanism generale elaborate și aprobate până în anul 2003 poate fi prelungit prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București până la data aprobării, în condițiile legii, a noii documentații de urbanism, dar nu mai târziu de 30 decembrie 2018.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 27 noiembrie 2015.
Nr. 303.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 46 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și a art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2012 pentru modificarea alin. (1³) al art. 46 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 46 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și a art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2012 pentru modificarea alin. (1³) al art. 46 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 noiembrie 2015.
Nr. 882.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru supunerea spre adoptare Parlamentului a aderării
României la Convenția internațională de la Nairobi privind
îndepărtarea epavelor, adoptată la Nairobi la 18 mai 2007**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) și ale art. 21 alin. (1) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,
la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 174 din 20 octombrie 2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre adoptare Parlamentului aderarea României la Convenția internațională de la Nairobi privind îndepărtarea epavelor, adoptată la Nairobi la 18 mai 2007, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 27 noiembrie 2015.
Nr. 912.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției
dintre România și Republica Italiană pentru evitarea dublei
impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea
evaziunii fiscale și a Protocolului adițional la convenție,
semnate la Riga la 25 aprilie 2015**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,
la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 170 din 14 octombrie 2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supun spre ratificare Parlamentului Convenția dintre România și Republica Italiană pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale și Protocolul adițional la convenție, semnate la Riga la 25 aprilie 2015, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 27 noiembrie 2015.
Nr. 913.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului privind participarea Republicii Croația la Spațiul Economic European, semnat de către Uniunea Europeană, Islanda, Liechtenstein, Regatul Norvegiei și Republica Croația la 11 aprilie 2014 la Bruxelles și de către România la 12 noiembrie 2014 la Bruxelles**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 182 din 27 octombrie 2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Acordul privind participarea Republicii Croația la Spațiul Economic European, semnat de către Uniunea Europeană, Islanda, Liechtenstein, Regatul Norvegiei și Republica Croația la 11 aprilie 2014 la Bruxelles și de către România la 12 noiembrie 2014 la Bruxelles, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 27 noiembrie 2015.
Nr. 914.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției dintre România și Republica Bulgaria pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Craiova la 24 aprilie 2015**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 189 din 3 noiembrie 2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția dintre România și Republica Bulgaria pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Craiova la 24 aprilie 2015, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 27 noiembrie 2015.
Nr. 915.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției
dintre România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei
impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele
pe venit, semnată la Oslo la 27 aprilie 2015**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 190 din 3 noiembrie 2015,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenția dintre România și Regatul Norvegiei pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la Oslo la 27 aprilie 2015, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 27 noiembrie 2015.

Nr. 916.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului *Meritul Cultural*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 7 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată,

având în vedere propunerea ministrului educației naționale și cercetării științifice,

cu ocazia împlinirii a două decenii de activitate, în semn de apreciere deosebită pentru contribuția semnificativă în coordonarea activităților naționale de cercetare, aplicații spațiale și de securitate,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Ofițer*, categoria H „Cercetarea științifică”, Agenției Spațiale Române (ROSA).

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

București, 27 noiembrie 2015.

Nr. 917.

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRĂRE****privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul economic și social european și Comitetul regiunilor****Proiect de raport comun 2015 al Consiliului și al Comisiei privind punerea în aplicare a cadrului reînnoit pentru cooperare europeană în domeniul tineretului (2010—2018)****COM (2015) 429 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului (nr. 1) anexat Tratatului de la Lisabona, de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, având în vedere Raportul Comisiei pentru afaceri europene nr. LXX/532 din 18 noiembrie 2015,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În ceea ce privește prioritățile viitoare, cadrul european pentru cooperare reînnoită poate să contribuie la identificarea unor soluții durabile pentru combaterea șomajului în rândul tinerilor, consolidarea incluziunii sociale și prevenirea atitudinilor radicale.

(2) Apreciem că raportul Comisiei ar putea cuprinde direcții de acțiune care să reflecte mai bine prioritățile naționale, printre altele:

— creșterea incluziunii sociale a tuturor tinerilor, în special a celor din categoria NEETs (tineri aflați în afara pieței forței de muncă, a sistemului educațional și/sau a programelor de formare profesională), a tinerilor romi și a celor proveniți din familii de migranți;

— facilitarea integrării pe piața forței de muncă a tuturor tinerilor, inclusiv prin respectarea principiului liberei circulații a lucrătorilor în spațiul Uniunii Europene;

— utilizarea resurselor financiare din mai multe rubrici ale cadrului financiar multianual, alocându-se fonduri pentru integrarea socioprofesională a tinerilor migranți, în contextul în care Comunicarea Comisiei menționează doar oportunitățile oferite tinerilor prin Fondul Social European și prin programul Erasmus+.

(3) Apreciem că este oportună recunoașterea valorii adăugate deținute de programul COSME — Programul pentru competitivitatea întreprinderilor și pentru IMM-uri (cu precădere măsura Tinerii antreprenori), programul Europa pentru cetățeni și de programul Tineret pentru parteneriatul estic.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în această hotărâre se transmite către instituțiile europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senatul României în ședința din 23 noiembrie 2015, în conformitate cu prevederile art. 77¹ din Regulamentul Senatului și ale art. 5 lit. f) și art. 30 lit. b) din anexa la Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 23 noiembrie 2015.

Nr. 77.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**SENATUL****HOTĂRĂRE****privind încuviințarea reținerii și arestării preventive a domnului senator Șova Dan-Coman**

Având în vedere solicitarea ministrului justiției, doamna Raluca Alexandra Prună, de încuviințare a reținerii și arestării preventive a domnului senator Șova Dan-Coman, în Dosarul nr. 611/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție, transmisă Senatului cu Adresa nr. 95.337 din 20 noiembrie 2015,

în temeiul dispozițiilor art. 72 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 24 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 172 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Senatul încuviințează reținerea și arestarea nr. 611/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de preventivă a domnului senator Șova Dan-Coman în Dosarul Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 3 decembrie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 3 decembrie 2015.

Nr. 79.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea și completarea Regulamentului pentru acordarea licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2015

Având în vedere prevederile art. 9 alin. (4) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 14 alin. (10) și (11) din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) și ale art. 9 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul pentru acordarea licențelor și autorizațiilor în sectorul energiei electrice, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2015, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 17 martie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 9, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul înființării/retehnologizării unei capacități de producere a energiei electrice sau a energiei electrice și termice produse în cogenerare cu puterea electrică instalată mai mare de 1 MW, care are în componență o instalație de producere, stocare și utilizare a biogazului/biometanului, ANRE acordă o singură autorizație de înființare, atât pentru capacitatea energetică, cât și pentru instalația de producere a biogazului/biometanului, fiind aplicabile prevederile prezentului regulament, precum și cele ale regulamentului privind autorizarea activităților în domeniul gazelor naturale, aprobate de ANRE. Documentele comune se depun într-un singur exemplar.

(4) În cazul înființării/retehnologizării unei capacități de producere a energiei electrice sau a energiei electrice și termice produse în cogenerare cu puterea electrică instalată mai mică de 1 MW, care are în componență o instalație de producere, stocare și utilizare a biogazului/biometanului, ANRE acordă o singură autorizație de înființare, exclusiv pentru instalația de producere a biogazului/biometanului, fiind aplicabile prevederile regulamentului privind autorizarea activităților în domeniul gazelor naturale, aprobat de ANRE.”

2. La articolul 10, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Activitatea prevăzută la alin. (1) lit. g) sau h) se poate desfășura în România de către o persoană juridică având sediul social într-unul din statele membre ale Uniunii Europene, fără ca aceasta să dețină licența acordată de ANRE, dacă persoana juridică străină deține o licență valabilă sau un document similar pentru activitatea respectivă, emis de autoritatea competentă a statului membru, și dacă declară pe propria răspundere că va respecta normele tehnice și comerciale din România aplicabile pentru acea activitate.”

3. La articolul 10, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) În situația prevăzută la alin. (5), ANRE emite o decizie în condițiile și cu respectarea Procedurii de confirmare a dreptului de participare la piețele de energie electrică din România a unor persoane juridice străine având sediul social într-un stat membru al Uniunii Europene, aprobate prin ordin al președintelui ANRE.”

4. La articolul 11, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Acordarea unei licențe pentru exploatarea comercială a unei capacități de producere a energiei electrice sau de

producere a energiei electrice și termice în cogenerare, care are în componență instalații de producere, stocare și, respectiv, utilizare a biogazului/biometanului, respectiv modificarea unei licențe existente în vederea includerii în condițiile specifice asociate acesteia a unei noi capacități energetice de acest fel este condiționată de:

a) autorizarea înființării/exploatării acestor instalații în condițiile reglementărilor ANRE aplicabile atât în domeniul energiei electrice, cât și în cel al gazelor naturale; pentru exploatarea instalațiilor de producere, stocare și, respectiv, utilizare a biogazului, în vederea funcționării în condiții de siguranță a acestor instalații, solicitantul licenței poate opta pentru încheierea unui contract cu un operator economic deținător al autorizației specifice pentru acest tip de obiective, acordate de ANRE în conformitate cu prevederile Regulamentului pentru autorizarea operatorilor economici care desfășoară activități în domeniul gazelor naturale și a condițiilor-cadru de valabilitate aferente autorizațiilor, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 98/2015, situație în care contractul se transmite, în copie, anexat cererii de acordare/modificare a licenței;

b) punerea în funcțiune a instalației de producere, stocare și, respectiv, utilizare a biogazului/biometanului, confirmată de procesul-verbal de recepție a punerii în funcțiune, care se transmite, în copie, anexat cererii de acordare/modificare a licenței.”

5. La articolul 17, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Documentele care însoțesc cererea de acordare a autorizației/licenței sunt semnate, pe fiecare pagină, de reprezentantul legal al solicitantului sau de o persoană împuternicită de acesta.”

6. La articolul 19, după alineatul (2) se introduc cinci noi alineate, alineatele (3)—(7), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul solicitării autorizației de înființare pentru realizarea/retehnologizarea unei capacități termoelectrice de producere a energiei electrice, care se încadrează în prevederile art. 14 alin. (6) din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, pe lângă documentele prevăzute la alin. (1), solicitantul va prezenta și documente emise de autoritățile administrației publice locale din zona centralei și, după caz, de autoritățile administrației publice centrale, din care să rezulte concluziile evaluărilor și analizelor realizate în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) și (3) din Legea nr. 121/2014, cu privire la identificarea unui potențial de punere în aplicare a cogenerării de înaltă eficiență în zona geografică din vecinătatea celei în care se va înființa/retehnologiza capacitatea energetică ce face obiectul autorizației.

(4) În cazul în care din documentele prevăzute la alin. (3) rezultă că în zona geografică din vecinătatea celei în care se va înființa/retehnologiza capacitatea energetică ce face obiectul

autorizației a fost identificat un potențial de punere în aplicare a cogenerării de înaltă eficiență în acord cu prevederile art. 14 alin. (4) din Legea nr. 121/2014, solicitantul realizează și transmite la ANRE o analiză cost-beneficiu întocmită conform prevederilor art. 14 alin. (6) din Legea nr. 121/2014; în acest caz decizia de acordare/refuz de acordare a autorizației de înființare se va lua în funcție de concluziile analizei cost-beneficiu prezentate.

(5) În cazul în care din documentele prevăzute la alin. (3) rezultă că nu a fost identificat un potențial de punere în aplicare a cogenerării de înaltă eficiență în zona geografică din vecinătatea celei în care se va înființa/retehnologiza capacitatea energetică ce face obiectul autorizației sau în cazul în care nu există o analiză a potențialului de punere în aplicare a cogenerării de înaltă eficiență, realizată conform Legii nr. 121/2014, prin derogare de la prevederile alin. (3) și (4), solicitantul va prezenta notificări de la autoritățile administrației publice locale/centrale care să confirme acest fapt.

(6) ANRE are dreptul să adopte, în cazul prevăzut la alin. (4), o decizie de autorizare a unei instalații energetice individuale diferită de rezultatele evaluărilor locale/naționale ce identifică existența unui potențial pentru aplicarea cogenerării de înaltă eficiență, dacă există motive imperative juridice, de proprietate sau financiare în acest sens, dovedite de solicitant, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (11) din Legea nr. 121/2014.

(7) Decizia prevăzută la alin. (6) și motivația aferentă se notifică Comisiei Europene în termen de 3 luni de la adoptare.”

7. La articolul 20 alineatul (1), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) certificatul de racordare emis de operatorul de rețea corespunzător etapei/etapelor de dezvoltare prevăzute în avizul tehnic de racordare, cu excepția situației prevăzute la alin. (4);”.

8. La articolul 20, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul centralelor electrice pentru care, potrivit reglementărilor tehnice emise de ANRE, este necesară obținerea unui certificat de conformitate tehnică, dacă solicitantul transmite la ANRE, în locul documentului prevăzut la alin. (1) lit. i), certificatul de conformitate tehnică cu valabilitate temporară emis conform prevederilor procedurii privind punerea sub tensiune pentru perioada de probe și certificarea conformității tehnice a centralelor electrice eoliene și fotovoltaice, aprobată prin ordin al președintelui ANRE, licența se acordă în baza și pe durata de valabilitate a certificatului de conformitate tehnică cu valabilitate temporară, cu posibilitatea de prelungire, în situația în care solicitantul depune la ANRE, în perioada de valabilitate a licenței, certificatul de racordare emis de operatorul de rețea.”

9. La articolul 24, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În cazul în care solicitantul licenței pentru furnizarea energiei electrice este și titular al unei licențe dintre cele prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a) sau b), valoarea contabilă a capacităților de producere a energiei electrice sau de producere a energiei electrice și termice în cogenerare este luată în considerare la stabilirea valorii resurselor financiare precizate la alin. (3), alături de valorile rezultate din resursele prevăzute la alin. (3).”

10. La articolul 29, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cazuri bine justificate, ANRE analizează caracterul complet al documentației, prevăzut la alin. (1) lit. b), în raport cu documente care sunt similare prin conținut sau efecte celor prevăzute de prezentul regulament.”

11. La articolul 33, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) când se impune actualizarea condițiilor specifice asociate autorizației/licenței: în cazul includerii în licență a unor capacități energetice noi sau excluderii unor capacități energetice dintre cele prevăzute în licență ori modificării unor caracteristici tehnice ce conduc la modificarea puterii instalate sau a delimitării teritoriale a zonei geografice în care se poate desfășura activitatea respectivă ori în alte situații, cu excepția celor prevăzute la lit. a) și b);”.

12. La articolul 34, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În situațiile prevăzute la art. 33 lit. a)—c), titularul licenței/autorizației înregistrează la ANRE o cerere de modificare a licenței/autorizației în termenele de notificare prevăzute, după caz, în condițiile asociate acesteia sau, în cazul în care nu sunt prevăzute asemenea termene, în termen de cel mult 10 zile calendaristice de la apariția situației care impune modificarea licenței/autorizației.”

13. La articolul 41 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) în situația neîndeplinirii repetate de către furnizorii de energie electrică a obligațiilor de plată a penalităților pentru nerealizarea obligațiilor trimestriale și/sau anuale de achiziție de certificate verzi, conform prevederilor legii și ale reglementărilor ANRE, constatată de ANRE la notificarea Administrației Fondului pentru Mediu.”

14. La articolul 49, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul producătorilor de energie electrică și, după caz, termică produsă în cogenerare cu puterea electrică instalată mai mică sau egală cu 1 MW, tariful de acordare a licenței și contribuția anuală prevăzută la alin. (2) sunt egale cu 20% din tariful minim de acordare a licenței, respectiv contribuția minimă stabilită prin ordin al președintelui ANRE.”

15. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — Persoanele fizice titulare de licențe pentru exploatarea comercială a capacităților de producere a energiei electrice sau de producere a energiei electrice și termice în cogenerare pe care le dețin, acordate în condițiile prezentului regulament, datorează ANRE o contribuție anuală de 10% din contribuția minimă anuală stabilită prin ordin al președintelui ANRE.”

Art. II. — Operatorii economici care solicită acordarea sau modificarea, după caz, a unei autorizații de înființare și/sau licențe în sectorul energiei electrice și gazelor naturale duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării, cu excepția prevederilor art. I pct. 6, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2016.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Niculae Havrilet

București, 17 noiembrie 2015.

Nr. 158.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 20**din 5 octombrie 2015**

Dosar nr. 13/2015

Iulia Cristina Tarcea	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele Secției I civilă
Roxana Popa	— președintele delegat al Secției a II-a civilă
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mirela Sorina Popescu	— președintele Secției penale
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Rîciu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Ion	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Sîrbu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Simona Camelia Marcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal, judecător-raportor
Eugenia Marin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Angelica Denisa Stănișor	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal, judecător-raportor
Rodica Florica Voicu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal, judecător-raportor
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Trestianu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Dragu Crețu	— judecător la Secția I civilă
Raluca Moglan	— judecător la Secția I civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Maricela Cobzariu	— judecător la Secția penală
Silvia Cerbu	— judecător la Secția penală

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 13/2015 este legal constituit, conform dispozițiilor art. 516 alin. (1) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată (*Codul de procedură civilă*), și ale art. 27¹ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror-șef adjunct Antonia Eleonora Constantin.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent-șef Bogdan Georgescu.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava referitor la interpretarea și aplicarea art. 287¹⁶ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la calificarea căii de atac în litigiile având ca obiect acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și în cele privind executarea, nulitatea, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor de achiziție publică.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, președintele completului acordă cuvântul reprezentantei procurorului general.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pune concluzii de admitere a recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor legale, expunând argumentele cuprinse în punctul de vedere depus la dosar.

Președintele completului, doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Problema de drept care a generat practica neunitară

1. Prin recursul în interesul legii, formulat în temeiul art. 514 din Codul de procedură civilă, Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemei de drept, care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești, vizând interpretarea și aplicarea art. 287¹⁶ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare (*O.U.G. nr. 34/2006*), cu privire la calificarea căii de atac în litigiile având ca obiect acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și în cele privind executarea, nulitatea, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor de achiziție publică.

II. Examenul jurisprudențial

2. Prin recursul în interesul legii se arată că, în practica judiciară, nu există un punct de vedere unitar cu privire la problema de drept menționată la pct. I.1, fiind atașate hotărâri judecătorești definitive, în sensul art. 515 din Codul de procedură civilă.

3. Potrivit unei orientări jurisprudențiale, instanțele de judecată, având în vedere succesiunea în timp a prevederilor

ce fac obiectul recursului în interesul legii, au calificat calea de atac în litigiile aflate sub imperiul art. 286 din O.U.G. nr. 34/2006 ca fiind recursul, apreciind că dispoziția vizând calea de atac a apelului din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 76/2012*), nu a intrat niciodată în vigoare.

4. În acest sens, instanțele au avut în vedere intenția legiuitorului, materializată în prevederile art. I pct. 68 și 71 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2013 (*O.U.G. nr. 77/2012*), de a stabili calea de atac ca fiind recursul, în urma stabilirii competenței de primă instanță în favoarea secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului.

5. De asemenea, după intrarea în vigoare a Legii nr. 76/2012, O.U.G. nr. 77/2012 a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 28 iunie 2013.

6. Deși Legea nr. 193/2013 modifică o serie de prevederi din O.U.G. nr. 77/2012, păstrează neschimbată dispoziția cuprinsă în art. 287¹⁶ din O.U.G. nr. 34/2006 referitoare la calea de atac a recursului și la instanța competentă să o soluționeze, respectiv curtea de apel, secția de contencios administrativ și fiscal.

7. Prin urmare, dispozițiile art. 83 lit. k) din Legea nr. 76/2012, potrivit cărora, la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, se abrogă orice alte dispoziții contrare, chiar dacă sunt cuprinse în legi speciale, nu este incidentă cu privire la art. 287¹⁶ din O.U.G. nr. 34/2006, astfel cum a fost modificat prin O.U.G. nr. 77/2012, care a fost aprobată printr-o lege specială, intrată în vigoare ulterior Codului de procedură civilă.

8. Într-o altă orientare jurisprudențială, instanțele au interpretat prevederile art. 287¹⁶ din O.U.G. nr. 34/2006, modificate prin Legea nr. 76/2012, respectiv O.U.G. nr. 77/2012, în sensul reglementării căii de atac a apelului.

9. În esență, instanțele au considerat că, la data intrării în vigoare a Legii nr. 76/2012 (15 februarie 2013), art. I pct. 71 din O.U.G. nr. 77/2012 — care prevedea calea de atac a recursului în tipul de litigii analizat — a fost abrogat implicit, întrucât constituia o prevedere contrară art. 61 pct. 4 din aceeași lege, care modifica art. 287¹⁶ din O.U.G. nr. 34/2006 în sensul reglementării căii de atac a apelului.

10. Astfel, Legea nr. 76/2012 a intrat în vigoare la data de 15 februarie 2013, după data intrării în vigoare a O.U.G. nr. 77/2012 (1 ianuarie 2013), și, conform art. 83 lit. k), a abrogat orice alte dispoziții contrare.

11. S-a susținut că Legea nr. 193/2013 (în vigoare de la 1 iulie 2013) a aprobat cu modificări și completări O.U.G. nr. 77/2012 în forma modificată de Legea nr. 76/2012, respectiv cu art. I pct. 71 abrogat. În această interpretare, calea de atac aplicabilă la acest moment ar fi apelul, conform modificării introduse prin Legea nr. 76/2012.

III. Opinia autorului sesizării

12. Autorul sesizării, Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava, a apreciat că prima orientare jurisprudențială este în acord cu litera și spiritul legii.

13. În acest sens, autorul sesizării consideră că stabilirea căii de atac reglementate de art. 287¹⁶ din O.U.G. nr. 34/2006 ca fiind recursul corespunde intenției legiuitorului, care, corelativ stabilirii competenței soluționării litigiilor circumscrise art. 286 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2006 în favoarea secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, a statuat și calea de atac compatibilă acestei competențe funcționale, respectiv recursul, conform art. I pct. 68 și 71 din O.U.G. nr. 77/2012.

IV. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

14. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că este în acord cu litera și

spiritul legii opinia jurisprudențială conform căreia prevederile art. 287¹⁶ din O.U.G. nr. 34/2006, modificate prin Legea nr. 76/2012, respectiv O.U.G. nr. 77/2012, aprobată prin Legea nr. 193/2013, se interpretează în sensul reglementării căii de atac a apelului.

15. În argumentarea opiniei exprimate, procurorul general a arătat că antinomia juridică referitoare la calea de atac ce poate fi exercitată împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în primă instanță de secțiile de contencios administrativ și fiscal în litigiile de tipul celor indicate în textul vizat de recursul în interesul legii trebuie soluționată prin aplicarea regulii *lex posteriori derogat lex anteriori*. Cum Legea nr. 76/2012, lege de procedură, a intrat în vigoare ulterior O.U.G. nr. 77/2012, rezultă că, după data de 15 februarie 2013, hotărârile pronunțate în această materie sunt supuse numai apelului.

16. S-a subliniat că actul modificat și actul modificator nu au o existență separată, întrucât, de la data intrării în vigoare a actului modificator, prevederile sale se integrează în actul modificat și iau locul dispozițiilor normative din actul de bază supus modificării.

17. Ca urmare, modificările aduse prin art. 61 pct. 4 din Legea nr. 76/2012 aceluiași prevederi din actul normativ de bază (art. 287¹⁶ din O.U.G. nr. 34/2006) au operat de la intrarea în vigoare asupra formei pe care textul de bază o avea la data de 15 februarie 2013, astfel încât, de la aceeași dată, operează în privința proceselor începute după acest moment schimbarea de soluție legislativă în privința căii de atac din recurs, în apel.

18. Pe linia aceluiași raționament s-a punctat că intrarea în vigoare a Legii nr. 193/2013 pentru aprobarea cu modificări a O.U.G. nr. 77/2012, fără a se interveni asupra art. I pct. 71 din ordonanța de urgență aprobată, nu poate avea nicidecum semnificația repunerii în vigoare a acestui text, pentru că, potrivit art. 64 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 24/2000*), abrogarea are întotdeauna caracter definitiv.

19. În fine, a mai fost reliefat faptul că, în cuprinsul titlului IV din Legea nr. 76/2012, a mai fost prevăzută și materia contravențională, care aparține tot contenciosului administrativ, pe lângă cea a achizițiilor publice, ca fiind supusă unei singure căi de atac, aceea a apelului, prin derogare atât de la prevederile art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 554/2004*), cât și de la prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 76/2012, ceea ce denotă intenția legiuitorului de a permite, în aceste materii, un control judecătoresc total devolutiv în calea de atac.

V. Raportul asupra recursului în interesul legii

20. Prin raportul asupra recursului în interesul legii, întocmit de judecătorii-raportori, sunt propuse soluția de admitere a recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 287¹⁶ din O.U.G. nr. 34/2006, hotărârea pronunțată de către secția de contencios administrativ a tribunalului în procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind executarea, nulitatea, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor de achiziție publică poate fi atacată numai cu recurs.

VI. Înalta Curte de Casație și Justiție

21. Problema de drept supusă interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost generată de omisiunea legiuitorului de a corela dispoziția legală care stabilește competența materială funcțională a instanțelor de contencios administrativ (tribunale și curți de apel) cu calea de atac specifică, dublată de o tehnică legislativă contrară art. 16 alin. (1) și art. 17 din Legea nr. 24/2000, conform cărora:

Art. 16 — Evitarea paralelismelor — alin. (1)

„Art. 16. — (1) În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere.”

Art. 17 — Asanarea legislației

„Art. 17. — În vederea asanării legislației active, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative se va urmări abrogarea expresă a dispozițiilor legale căzute în desuetudine sau care înregistrează aspecte de contradictorialitate cu reglementarea preconizată.”

22. O rezolvare judicioasă a recursului în interesul legii presupune o prezentare diacronică a reglementărilor incidente, în scopul decelării voinței reale a legiuitorului.

23. În perioada cuprinsă între data publicării O.U.G. nr. 34/2006 — 15 mai 2006 — și data pronunțării prezentei decizii, competența soluționării cauzelor având ca obiect acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și în cele privind executarea, nulitatea, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor de achiziție publică a aparținut fie instanțelor de contencios administrativ (la data publicării actului normativ, art. 287 stabilea expres că se aplică dispozițiile Legii nr. 554/2004), fie instanțelor comerciale (competență stabilită începând cu data de 3 ianuarie 2011, prin art. I pct. 74 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, astfel cum a fost modificat prin articolul unic pct. 35 din Legea nr. 278/2010), fie a fost partajată între cele două, în sensul că litigiile de natură precontractuală erau soluționate de instanțele de contencios administrativ, iar cele ulterioare contractului, de instanțele comerciale (începând cu 23 iunie 2009, conform art. I pct. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006).

24. În perioada în care cauzele de tipul celor analizate au intrat în competența tribunalelor în raza cărora se află sediul autorității contractante, ca instanțe de contencios administrativ, trimiterea la dispozițiile Legii nr. 554/2004, precum și prevederea expresă că „hotărârea pronunțată de tribunal este supusă recursului la curtea de apel” nu au lăsat loc vreunei posibilități de interpretare a căii de atac, aceasta fiind, de altfel, calea de atac unică, specifică materiei contenciosului administrativ, respectiv recursul.

25. La data de 30 mai 2012 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356, Legea nr. 76/2012. Termenul prevăzut inițial pentru intrarea în vigoare a acestui act normativ, corelat cu cel prevăzut pentru intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă, a fost 1 septembrie 2012.

26. Prin acte normative succesive (conform articolului unic pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2012 privind modificarea art. 81 din Legea nr. 76/2012, aprobată prin Legea nr. 206/2012, s-a stabilit mai întâi data de 1 februarie 2013 și, apoi, prin art. I pct. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 214/2013, cu modificările ulterioare, s-a stabilit data de 15 februarie 2013), acest termen a fost modificat, fiind stabilită, în final, aceeași dată de intrare în vigoare (15 februarie 2013) pentru ambele legi, respectiv Legea nr. 76/2012 și Codul de procedură civilă.

27. Prin art. 61 din Legea nr. 76/2012, situat în titlul IV „Modificarea și completarea unor legi speciale”, au fost modificate mai multe dispoziții din O.U.G. nr. 34/2006, inclusiv cele ale art. 287¹⁶ alin. (1), care, potrivit pct. 4, urmau să aibă următorul cuprins: „Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată numai cu apel, în termen de 5 zile de la comunicare. Apelul se judecă de curtea de apel.”

28. Atât la momentul publicării actului normativ modificator, cât și la termenul inițial stabilit pentru intrarea sa în vigoare, actul de bază — O.U.G. nr. 34/2006 — stabilea că litigiile indicate la

art. 286 „se soluționează în primă instanță de către secția comercială a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante”.

29. În contextul redat, soluția normativă aleasă se integra armonios în concepția noii reglementări procesual civile referitoare la căile de atac. În cvasitotalitatea materiilor adesea reglementate prin legi speciale, apelul a fost prevăzut ca singura cale de atac, iar recursul a devenit o veritabilă cale extraordinară de atac, noua reglementare nemaiprevăzând un „recurs devolutiv” de tipul celui reglementat prin art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865.

30. Dificultățile de interpretare și aplicare a dispozițiilor care formează obiectul recursului în interesul legii au fost generate de intervenirea O.U.G. nr. 77/2012, act normativ publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827, la data de 10 decembrie 2012 și intrat în vigoare, potrivit art. IV, la data de 1 ianuarie 2013, adică anterior Legii nr. 76/2012.

31. Prin această nouă intervenție legislativă, legiuitorul delegat, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, și-a schimbat, din nou, concepția asupra instanței competente, modificând prevederile cuprinse în art. 286 alin. (1) și art. 287¹⁶ din O.U.G. nr. 34/2006 în sensul atribuirii competenței în favoarea „secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în circumscripția căruia se află sediul autorității contractante” și stabilirii căii de atac împotriva hotărârii pronunțate în primă instanță, ca fiind „numai recursul”.

32. Această soluție legislativă este, la rândul ei, unitară, pentru că reafirmă regula conținută în art. 20 din Legea nr. 554/2004 și confirmă o soluție de tradiție în legislația națională, în materia contenciosului administrativ, recursul fiind singura cale de atac compatibilă.

33. Însă, după data de 15 februarie 2013, prin efectul intrării în vigoare consecutive a O.U.G. nr. 77/2012 și a Legii nr. 76/2012, competența soluționării litigiilor la care se referă art. 286 din O.U.G. nr. 34/2006 a rămas stabilită în favoarea instanțelor de contencios administrativ, punându-se problema clarificării, prin recursul în interesul legii de față, a căii de atac ce poate fi exercitată împotriva soluției tribunalului.

34. Există argumente consistente pentru a conchide în sensul că instituirea căii de atac a apelului prin Legea nr. 76/2012 a avut în vedere împrejurarea că, la momentul adoptării acestui act normativ, competența de soluționare a litigiilor în cauză aparținea secției civile (comerciale), iar nu celei de contencios administrativ.

35. Paralelismul legislativ creat prin existența în realitatea juridică a două acte normative cu aceeași forță juridică prin care se stabilesc căi de atac diferite împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de tribunal, ca instanță de contencios administrativ, s-a produs pentru că data intrării în vigoare a O.U.G. nr. 77/2012 a fost stabilită la 1 ianuarie 2013, contrar art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, care prevede că modificările pot fi dispuse și în perioada cuprinsă între data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și data prevăzută pentru intrarea în vigoare a actului normativ, „cu condiția ca intervențiile propuse să intre în vigoare la aceeași dată cu actul normativ supus evenimentului legislativ”.

36. Această tehnică legislativă deficitară presupune identificarea unei modalități de rezolvare a antinomiei juridice, cea mai judicioasă modalitate, raportată la problematica identificată, fiind cercetarea spiritului reglementării în scopul extragerii voinței legiuitorului.

37. Concluzia că art. 83 lit. k) din Legea nr. 76/2012, conform căruia „La data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă se abrogă: (...) orice alte dispoziții contrare, chiar dacă sunt cuprinse în legi speciale”, a abrogat expres indirect prevederile art. I pct. 71 din O.U.G. nr. 77/2012 este în mod evident artificială, deși, prin jocul momentului intrării în vigoare a acestor acte normative, ar putea părea corectă.

38. Aceasta deoarece, la momentul publicării actului normativ abrogator — Legea nr. 76/2012 (30 mai 2012), actul abrogat — O.U.G. nr. 77/2012 (publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, la data de 10 decembrie 2012) nu exista în realitatea juridică.

39. În aceste condiții, intrarea în vigoare a Legii nr. 193/2013 pentru aprobarea cu modificări a O.U.G. nr. 77/2012, fără a se aduce modificări dispozițiilor din ordonanța de urgență privind calea de atac și fără a avea în vedere evenimentele legislative intervenite în perioada de la intrarea în vigoare a ordonanței și până la data aprobării de către Parlament, determină concluzia că prevederea cuprinsă în art. 287¹⁶ din O.U.G. nr. 34/2006, astfel cum a fost modificată prin O.U.G. nr. 77/2012, aprobată printr-o lege specială ulterioară Codului de procedură civilă, este în fondul activ al legislației.

40. Pe un alt palier al argumentației nu poate fi primită teza potrivit căreia, odată cu intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă, legiuitorul ar fi înțeles să se îndepărteze de la regula statornicită instituind, în unele situații, și în materia contenciosului administrativ un control total devolutiv, prin intermediul căii de atac a apelului.

41. În realitate, doar în materie contravențională s-a prevăzut calea de atac devolutivă a apelului, dar aceasta se justifică prin specificul dreptului contravențional de a reprezenta „micul penal”.

42. În materia achizițiilor publice, dimpotrivă, în preambulul O.U.G. nr. 77/2012 — obligatoriu conform art. 43 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 — care enunță scopul și motivarea reglementării s-a arătat că se impune „adoptarea unor măsuri urgente pentru perfecționarea și flexibilizarea sistemului achizițiilor publice, în caz contrar existând riscul diminuării gradului de cheltuire a fondurilor alocate, inclusiv a fondurilor comunitare”, ceea ce, din perspectiva acestui recurs în interesul legii, justifică o dată în plus identificarea recursului ca fiind calea de atac cea mai adecvată scopului indicat de legiuitorul delegat.

43. Nu în ultimul rând, prin soluția de principiu a judecătorilor Secției de contencios administrativ și fiscal din 28 octombrie 2013 s-a statuat că, „întrucât calea de atac a apelului este incompatibilă cu specificul materiei contenciosului administrativ, cauzele având ca obiect cereri de apel formulate în temeiul dispozițiilor Codului de procedură civilă din 2010 împotriva hotărârilor pronunțate în primă instanță de curțile de apel ca instanțe de contencios administrativ, se califică și se înregistrează ca cereri de recurs. La adoptarea soluției au fost avute în vedere dispozițiile art. 7—12 din Legea nr. 76/2012”.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 517 cu referire la art. 514 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și, în consecință, stabilește că: În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 287¹⁶ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, hotărârea pronunțată de către secția de contencios administrativ a tribunalului în procesele și cererile privind acordarea despăgubirilor pentru repararea prejudiciilor cauzate în cadrul procedurii de atribuire, precum și cele privind executarea, nulitatea, anularea, rezoluțiunea, rezilierea sau denunțarea unilaterală a contractelor de achiziție publică poate fi atacată numai cu recurs.

Obligatorie, potrivit art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 5 octombrie 2015.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent-șef,
Bogdan Georgescu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

